

Сонет 13

Жоашен Дю Белле

13

Не хочу порушити того, що є й було,
Ані душі шукать у безмірі природи.
У глиб не прагну я, в провальні переходи.
Не кваплюсь рух планет утілити в число.

Не прийме пишних барв мого малюнка тло.
Не крою віршів я за витівками моди,
А тільки списую свої й чужі пригоди —
Все в ряд, як трапиться, чи то добро, чи зло.

Я в віршах не тужу, коли і єсть над чим,
Я ними тішуся, звіряю тайни їм,
Як друзям дорогим, що завжди віри гідні.

Я не причісую рядків цих аніже,
Для мене-бо вони — не вивіска, лише
Щоденні записи, нотатки принагідні.